

نگاهی به گزارش عملکرد چهارمین دوره شورای صنفی دانشگاه جندی شاپور اهواز

شرح در صفحه : ۲

نشریه دانشجویی

افتتاح مجتمع خوابگاهی ۲۵۰۰ نفری در تبریز

به گزارش مفدا تبریز، ۵۱ طرح دانشگاه علوم پزشکی تبریز در ۱۷ شهرستان آذربایجان شرقی با حضور وزیر بهداشت درمان و آموزش پزشکی از طریق ویدئو کنفرانس افتتاح شد.

شرح در صفحه : ۳

سال اول / شماره سی و هشتم / هفته سوم تیرماه ۱۴۰۰ / ۴ صفحه / قیمت : ۳۰۰۰ تومان / دانشگاه جندی شاپور اهواز

سرمقاله

علی احمدی زاده دانشجوی پزشکی

آیا ضرورت دوره تبعیض در دانشگاه‌ها، به پایان راه خود رسیده است؟!

نقدی بر امتیازات ویژه ای که اساتید نسبت به دانشجویان و جامعه در دانشگاه از آن برخوردارند.

۲۰ میلیون در ۶ ماه، هزینه کانون‌های فرهنگی دانشگاه

۲

۱۶ اثر از نشریات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی اهواز به مرحله نهایی و داوری جشنواره تیترا ۱۲ راه یافتند

۴

۶ درصد از دواج‌های دانشجویی به طلاق منتهی می‌شود!!!

۴

پیشنهاد غیرمستقیم لنکرانی به رئیس برای وزارت بهداشت، در نامه بسیج دانشجویی دانشگاه شیراز به رئیس جمهور منتخب

۴

اگر نگاهی تاریخی به دانشگاه و آموزش در کشورمان داشته باشیم، در ابتدا کشور از وجود اساتید دکترا محروم بود و سیستم آموزش عالی به ناچار از خارج کشور اساتیدی را به دانشگاه آورده و برای آنکه بتواند این اساتید را راضی به ماندن در کشور کند، به آنها امتیازات ویژه ای اعطای می کرد، به مرور زمان تعداد اساتید ایرانی افزایش پیدا کرد و بعد از انقلاب و متعاقبش انقلاب فرهنگی تقریباً تعداد اساتید خارجی در دانشگاه‌ها به صفر رسید و دیگر کار آموزش دانشجویان را اساتید مسلمان انجام می دادند!

دانشگاه‌های کشور دیگر با وجود اساتید ایرانی و بورس‌های تحصیلی که داده می شد، از وابستگی به خارج بی نیاز شد اما امتیازهای ویژه همچنان برقرار ماند! این بار مشکل، اساتید ایرانی بودند که مایل به کار در ایران نبودند و به دنبال مهاجرت بودند، حالا مدیران برای اینکه اساتید از دانشگاهشان نروند، مجبور بودند این دفعه امتیازهای ویژه خود را به نام اساتید ایرانی بزنند!

کشور به دلیل کمبود استاد دانشگاه و فارغ التحصیلان دکترا این امتیازات ویژه را در چند دهه گذشته برای اساتید لحاظ کرده است، اما اکنون با وجود قریب به یکصد هزار فارغ التحصیل دکترا در رشته‌های مختلف، دیگر چه ضرورتی به وجود و بقای این امتیازات وجود دارد؟ جالب است بدانید که جمع کل اساتید وزارت علوم و بهداشت، چه در بخش دولتی و چه غیر دولتی، قریب به یکصد هزار نفر است، یعنی اگر اکنون همه اساتید، کلاس‌ها و دانشگاه را ترک کنند به تعداد آنها استاد جایگزین وجود خواهد داشت. برخی ممکن است بگویند اساتیدی هستند که جایگزینی برای آنها وجود ندارد! اما مگر تعداد این استاد منحصر به فرد و نخبه چه تعداد است؟ این اساتید نخبه اگر نقش محوری در حوزه آموزش، پژوهش و بالین کشور دارند، پس چرا وضعیت علمی دانشگاه‌ها به این شکل است؟

چرا مدرک تحصیلی دانشگاه‌ها در ایران در کشورهای توسعه یافته معتبر نیست؟! چرا با وجود اساتید پژوهشگر، کشور تقریباً در هیچ حوزه علمی سرآمد و پیشرو نیست؟! اگر اساتید بالینی نخبه در کشور وجود دارد، پس چرا مدیران کشوری و سرمایه داران برای معاینه و عمل جراحی به خارج از کشور می روند؟! به نظر می رسد اکنون که با وجود تعداد بالای فارغ التحصیل دکترا و کیفیت موجود آموزش و پژوهش در کشور، دیگر اعطای امتیاز ویژه به اساتید دانشگاهی بلاموضوع شده و بایستی این تبعیض‌ها و امتیازات ویژه برداشته شوند، حتی اگر دولت کارآمد و توانمندی بر سر کار باشد، می تواند از رقابت‌های استخدامی برای ارتقای کیفیت آموزش و پژوهش در بین اساتید و فارغ التحصیلان دکترا بهره ببرد.

اما این تفاوت‌های اساتید دانشگاه با دیگر اقشار جامعه و به ویژه دانشجویان که یاد "شهرک‌های علمی" در شوروی سابق را در خاطر زنده می کند، تنها به استخدام، حقوق و مستمری آنها محدود نمی شود و شامل موارد دیگری هم می شود، که در ادامه به برخی از آنها اشاره می شود:

۱. تبعیض و جداسازی امکانات اساتید و دانشجویان در دانشگاه؛

اگرچه در کشورهای پیشرفته و توسعه یافته که البته اساتیدش نقش اصلی و محوری در پیشرفت و رشد علمی دارند، اساتید و دانشجویان در تمام شئون غیرعلمی باهم برابر و در کنار هم هستند، اما در ایران

نگاهی به گزارش عملکرد چهارمین دوره شورای صنفی دانشگاه جندی شاپور اهواز

شورای صنفی چهارم گزارشی ۲۳۳ صفحه ای از عملکرد قریب به دوساله خود منتشر کرده و از فعالیتش در حوزه های مربوطه گزارش داده است. اگرچه حوزه فعالیت شوراهای صنفی تمام فعالیت های دانشجویی به جز سیاسی و فرهنگی را شامل می شود، اما دقیقاً مشخص نیست که شورای صنفی برای مدیران خط مشی و برنامه ارائه کند یا بالعکس می باشد. اما با توجه به همین گزارش شورای صنفی، مشارکت دانشجویان در انتخابات اخیرشان با کاهش استقبال دانشجویان روبرو بوده است. این در حالیست که انتخابات این دوره با زحمت کمتر و به صورت الکترونیک برگزار شده است.

درصد مشارکت دوره قبل بیش از ۴۰ درصد بوده است، در حالیکه در انتخابات اخیر درصد مشارکت دانشجویان قریب به ۱۵ درصد بوده است. این کاهش مشارکت دانشجویان نشانه مهمی در کاهش مقبولیت شورای صنفی در بین دانشجویان داشته است.

در گزارشی که شورای صنفی منتشر کرده است، اغلب کارها و برنامه هایی که مدیران به نام خود انجام داده اند، شورای صنفی هم عکسی از آن تهیه کرده و نتیجه پیگیری ها و ممارست های خود عنوان کرده است. نمونه بارز آن صنعتی سازی سلف دانشگاه بوده که دوبار افتتاح شده و در حضور وزیر و معاون وزیر مدیران آن را نتیجه کار خود عنوان کرده اند! در دیگر بخش های این گزارش آمده است که ۱۰۱ نفر به عنوان عضو شورای صنفی هستند، حال اگر پول دریافتی ماهانه به ازای هر عضو را حداقل ۳۰۰ هزار تومان در نظر بگیریم، دانشگاه از بودجه دانشجویان ماهانه بیش از ۳۰ میلیون تومان و سالانه ۳۶۰ میلیون تومان خرج شورای صنفی می کند.

برنامه ریزی و انجام امور و افتتاح پروژه ها را که مدیران و کارمندان انجام می دهند، نمونه مشخص آن خوابگاه بالینی است که امور مربوط به دانشجویان را بدون نیاز به شورای صنفی انجام می دهد، و اتفاقاً از دیگر بخش های دانشجویی و دیگر خوابگاه عملکرد رضایت بخش تری دارد، حالا چرا دانشگاه سالانه ۳۶۰ میلیون تومان خرج شورای صنفی می کند؟!

مدیران ضعیف دانشگاهی که در انجام وظایف و تکالیف قانونی خود بازمانده و توان پاسخگویی به دانشجویان را ندارند، از این اعضای شوراهای صنفی (بخوانید مزدور) به عنوان سمپات خود در بین دانشجویان استفاده کرده تا به توجیه و تطمیع آنها بپردازند و ناکارآمدی مدیران را توجیه کرده و هرگونه اعتراض احتمالی دانشجویی را در بادی امر در نطفه خفه کند!

در دانشگاهی که استادش حتی اگر مدرکش را از بنگلور هند هم گرفته باشد، سالن غذاخوری مجلل و جدا از دانشجویان خواهد داشت، پارکینگ اختصاصی و سرفقلی آنرا در دانشگاه خواهد داشت، سانس ویژه اساتید برای امکانات ورزشی، فوتسال و استخر و... خواهد داشت، خانه های سازمانی برای چندین سال در اختیار او قرار خواهد گرفت، در حالیکه دانشجویان باید در اتاق های ۱۵ متری و شش نفره روزگاری برزخی را بگذرانند، اساتید از وام های با بهره کم استفاده کرده اما یک دانشجوی برای وامی کمتری از یک میلیون باید منت عالم و آدم را بکشد! و موارد پیدا و پنهان دیگری که به این احساس تبعیض دامن میزند و آنچه که برای دانشجویان قابل تحمل نمی باشد، اعمال این تبعیض ها بیشتر از بودجه دولتی و از جیب همان دانشجویی پرداخت می شود، که در تبعیض و بی عدالتی مات و مبهوت این تفرعن و نگاه طبقه ای و کاستی و آپاراتاید حاکم بر جامعه دانشگاهیست! ۲. حذف امتیازات ویژه استخدامی اساتید از جمله امتیازات فرزندان اساتید در کنکورهای سراسری و همچنین امتیازات استخدام خودمدرسین دانشگاهی در دانشگاه نسبت به دیگر متقاضیان استخدامی است.

۳. فراهم کردن زمینه اعمال نظارت جدی دانشجویان و مدیران دانشگاه بر عملکرد آموزشی اساتید در کلاس های درس و بیمارستانها و لغو استخدام رسمی - دائمی و تبدیل آن به قراردادهای یکساله، چراکه دانشگاه های مهم در ایران اغلب دولتی بوده و از بودجه دولتی و عمومی ارتزاق می کنند و دانشجویان باید به عنوان بخشی از مردم، بر عملکرد اساتید و مدیران نظارت کنند.

برای مثال برخی اساتید به ویژه در حوزه بالینی آموزش را رها و به دانشجویان سال بالا واگذار کرده اند و آنها هم چونکه آموزش ندیده و تجربه کافی ندارند، نسبت به آموزش دیگر دانشجویان دچار سهل انگاری و ولنگاری شده اند! اینها در حالیکه مانند دیگر نقاط جهان عملکرد علمی دانشجویان زیر نظر استاد است، اما گویا اساتید، در حوزه کاری خود به صورت ملموس و قابل توجه به هیچ کجا پاسخگو نبوده و رضایت دانشجویان از عملکرد آنان هیچ تاثیری بر عملکرد و دغدغه های آنان ندارد!

۲۰ میلیون در ۶ ماه، هزینه کانون های فرهنگی دانشگاه

کانون های فرهنگی دانشگاه جندی شاپور اهواز در یکی از کانال های خبری لیستی را بدون امضا و مهر منتشر کرده است. آنها صرفاً با یک برگه با عنوان هزینه کانون های فرهنگی دانشگاه، هزینه کردهای شش ماهه خود را منتشر کرده اند، اگرچه این شفافیت گرایی ممدوح و مطلوب است، اما اینکه تنها در شعار بمانیم و بدون توجه به هزینه میلیاردی برای ساختمان کانونها از شفافیت سخن بگوییم، شاید شعاری باشد.

به نظر خوب است که در کنار اعلام هزینه های مبهم و غیررسمی، درباره ضرورت بازسازی ساختمان کانونها توضیح و شفافیت سازی های لازم صورت بگیرد.

پیشنهاد کتاب :

اقتدار گرای ایرانی
در عهد پهلوی
محمود سریع القلم

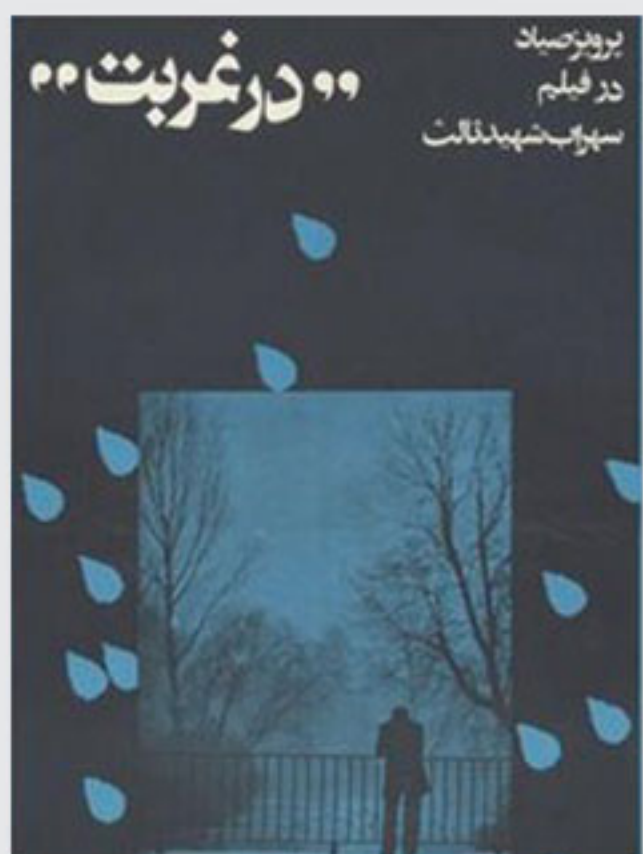

این کتاب در رابطه با تاریخ دوران پهلوی نیست. هدف این متن، بررسی تمام جزئیات و تحولات دوران پهلوی نیست. این کتاب از یک زاویه خاصی به بررسی عملکرد پهلوی پرداخته است: نظام مدیریت، تصمیم سازی و پیآمدهای آنها. متن صرفاً از منظر پیش نیازها و نظریه های توسعه یافتگی به بررسی تحولات دوران پهلوی توجه کرده است. رضا شاه و محمدرضا شاه چگونه فکر میکردند، چگونه تصمیم گیری می کردند و نتایج این نوع مدیریت و تصمیم گیری ها کدامند؟ طی ۱۷۰ سال گذشته، ایرانیان در میان خود توافق نداشته اند که در چه مسیری می خواهند کشور را بسازند و اولویت های آنان چیست. اهداف هر دوره از تاریخ معاصر ایران مورد اجماع و وثوق عامه نبوده است. طیف روشنفکران، نویسندگان، خبرنگاران، تحصیل کرده ها، روحانیون و دیگر مراجع فکری و اجتماعی نتوانسته اند به یک جمع بندی پایدار برای حکمرانی و مدیریت و تصمیم گیری برسند. رضا شاه و محمدرضا شاه، سامان فکری و سیاسی خود را بنا کردند. رقابت فکری خود را نپذیرفتند. به اوج قدرت خود رسیدند و سپس به تدریج در سرایشی قرار گرفته و سقوط کردند. این تحقیق ضمن بررسی نظام تصمیم گیری، به علل سقوط هر دو پهلوی اشاره می کند و سقوط را در نهایت ناشی از اقتدار گرایی فردی تلقی می کند. کشوری که می خواهد مدرن شود و پیشرفت کند نمیتواند همه امور خود را در ذهن، مصالح، دیدگاهها و سلیق یک نفر خلاصه کند و این کانون نظری بحران های هر دو پهلوی است.

پیشنهاد فیلم :

در غربت

ساخته سهراب شهید ثالث

شهید ثالث قصه غربت را تعریف نمی کند. با این مفهوم دنیای اثرش را می سازد. آن را در لحظه لحظه اثرش جاری می کند. در غربت فیلم زندگی یک ترک در آلمان نیست. تلاش او برای آموختن زبان به امید برقراری ارتباط با آدم های آن جامعه و شاید بهره مند شدن از لذتی کوتاه نیست. در غربت سکوت بین دیالوگ هاست.

شهید ثالث قصه غربت را تعریف نمی کند. با این مفهوم دنیای اثرش را می سازد. آن را در لحظه لحظه اثرش جاری می کند. در غربت فیلم زندگی یک ترک در آلمان نیست. تلاش او برای آموختن زبان به امید برقراری ارتباط با آدم های آن جامعه و شاید بهره مند شدن از لذتی کوتاه نیست. در غربت سکوت بین دیالوگ هاست.

مکث ها و وقفه هایی است که خبر از تقلا برای یافتن جمله ای به امید هم صحبتی می دهند. مهم ترین تجلی غربت در تناقض زندگی است. ترک های مهاجر و محکوم به هم نشینی با یکدیگر، سخنی باهم ندارند و جز جملاتی ضروری چیزی بین آن ها رد و بدل نمی شود و از سوی دیگر آرزوی سودای برقراری رابطه با مردم جامعه جدید هم هرگز محقق نمی شود. فیلم غربت را در فاصله تکرارها روایت می کند. در هر بار تصویر کردن حسین در کارگاه، هر بار بازگشتنش به خانه با مترو، هر بار پیش از خواب از هم اتاقی اش پرسیدن که: «خوابی؟» و وقتی هم او پاسخ منفی می دهد، مکالمه ای آغاز نمی شود.

شهید ثالث با خلق شخصیت پیرزن آلمانی زبان طبقه پایین که در هر بار عبور حسین در را باز و به او سلام می کند، مرزهای غربت جهان را تا بی نهایت گسترش می دهد. پیرزن بالاخره در پی یکی از همین سلام گفتن ها حسین را به خانه اش دعوت می کند. برای او قهوه می ریزد و از پسرش گلایه می کند. حسین چیزی از حرف های او نمی فهمد و می کوشد با واکنش نشان دادن این واقعیت را کتمان کند. طبیعتاً پیرزن می فهمد. حسین بی خداحافظی خانه را ترک می کند. نه، این جاببهشت موعود نیست. وضعیت مهاجران، تقدیر آدم های این جهان است. جهانی که وطن نیست. وطن نمی شود. و این را فیلم ساز کولی و پرسه گرد و بسیار زیسته ای چون شهید ثالث خوب درک می کند و خوب به تصویر می کشد.

افتتاح مجتمع خوابگاه های ۲۵۰۰ نفری در تبریز

با حضور وزیر بهداشت و هیئت همراه ۵۱ طرح در دانشگاه علوم پزشکی تبریز به سرانجام رسید

به گزارش مفدا تبریز، ۵۱ طرح دانشگاه علوم پزشکی تبریز در ۱۷ شهرستان آذربایجان شرقی با حضور وزیر بهداشت درمان و آموزش پزشکی از طریق ویدئو کنفرانس افتتاح شد. دکتر محمدحسین صومی رئیس دانشگاه علوم پزشکی تبریز در این باره اظهار کرد: در هشت سال گذشته در بخش بهداشت استان ۷۳۱ پروژه با ۲۰۱ هزار متر مربع و ۹۳۲ مورد بهسازی با ۱۲۰ هزار متر مربع انجام شده است. در حوزه درمان نیز در این مدت، احداث بلوک بیمارستانی به تعداد ۱۲ مرکز با مترآژ ۱۴۵ هزار مترمربع، احداث یا بازسازی کامل ۱۵ بال اورژانس با مترآژ ۲۲ هزار و ۴۰۰ متر مربع و احداث یا بهسازی ۱۹ بلوک زایمانی با مترآژ ۶۷ هزار و ۸۰۰ متر مربع محقق شده است.

رئیس دانشگاه علوم پزشکی تبریز گفت: برای اجرای این طرح ها ۷۰۰ میلیارد تومان هزینه شده است. وی ادامه داد: امروز بزرگترین مجتمع خوابگاهی کشور با وسعت ۴۲ هزار متر مربع در پنج طبقه و با ظرفیت ۲۵۰۰ دانشجو در تبریز افتتاح شد. صومی با اشاره به تامین زیرساخت های لازم درمانی و بهداشتی آذربایجان شرقی افزود: در هشت سال گذشته در بخش بهداشت استان ۷۳۱ پروژه با ۲۰۱ هزار متر مربع و ۹۳۲ مورد بهسازی با ۱۲۰ هزار متر مربع انجام شده است. دانشگاه علوم پزشکی تبریز با قریب به هفت هزار و پانصد دانشجو در شمال غرب کشور اگرچه تعداد دانشجویان کمتری نسبت به دانشگاه جندی شاپور اهواز دارد، اما بودجه بیشتری از دولت دریافت می کند، به نظر می رسد وجود دکتر مسعود پزشکیان به عنوان نماینده تبریز در مجلس و دکتر صومی رئیس توانمند دانشگاه علوم پزشکی تبریز در گرفتن این بودجه ها بی تاثیر نبوده است، مسعود پزشکیان رئیس اسبق دانشگاه علوم پزشکی تبریز و وزیر اسبق بهداشت بوده است.

فرهنگ لغت دانشجویی

ناپلئون:

پاس کردن در سها با یاری مولفه های متعددی چون ارفاق، بردن روی نمودار، حضور به موقع، پروژه، ترجمه، پاچه خواری و ننه من غریبم

۶ اثر از نشریات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی اهواز به مرحله نهایی و داوری جشنواره تیتیر ۱۲ راه یافتند

به گزارش مفدا، اهواز، خانم میترا صابری مسئول دبیرخانه و کارشناس پرتلاش نشریات دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز از راه یابی دانشجویان شرکت کننده در جشنواره تیتیر ۱۲ در ۳ بخش این جشنواره خبر داده و گفته است: این جشنواره کشوری که با حضور دانشگاه های علوم پزشکی و وزارت علوم سرتاسر کشور برگزار می شود به رغم شیوع کرونا و عدم حضور دانشجویان کار خود را به صورت مجازی پیگیری نمود و دانشگاه علوم پزشکی اهواز نیز با ثبت ۱۸۵ اثر در این جشنواره حضور داشت. وی افزود: ۶ اثر در ۳ بخش (نشریات برگزیده، آثار برگزیده و مجازی) از دانشگاه علوم پزشکی اهواز به مرحله نهایی داوری راه یافته است.

صابری اعلام کرد: در بخش نشریات برگزیده نشریه میم الف به مدیر مسئولی آقای امین گودرزی در دو گروه نشریات سیاسی و عمومی و نشریه من+ ۳۱۲ به مدیر مسئولی طیبیه قائدی در گروه نشریات دینی و قرآنی و نشریه به وقت ما به مدیر مسئولی آقای حمزه جعفرزاده در بخش نشریات مجازی و فیلم خبری به مرحله نهایی داوری راه یافته اند.

جشنواره رسانه ها و نشریات دانشجویی تیتیر ۱۲ هر دو سال یکبار و در بین دانشجویان وزارتین بهداشت و علوم برگزار می شود. در سطح وزارت بهداشت بیش از ۱۲۰۰ نشریه دانشجویی وجود دارد که سهم دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور قریب به ۵۰ نشریه می باشد.

در آخر هفته نامه "هور" برای فعالین نشریات دانشگاه حاضر در مرحله نهایی این جشنواره آرزوی موفقیت دارد.

۶ درصد از دواج های دانشجویی به طلاق منتهی می شود!!!

به گزارش مفدا، رئیس نهاد رهبری در دانشگاه ها، حجت الاسلام رستمی عنوان کرده است: از ۳۵۰ هزار کدملی ثبت شده در ازدواج های دانشجویی خبر داد و خاطر نشان کرد: "اسامی عـزیزانی که در جریان ازدواج دانشجویی در دوازده سال اخیر شرکت کرده بودند را به ثبت احوال دادیم. این دوستان از یک سال تا دوازده سال از ازدواج آنها می گذشت و ۵۸ دهم درصد طلاق داشتند که این بسیار موفقیت آمیز قلمداد شد و پایداری خانواده را نشان می داد." این سخنان حجت الاسلام رستمی، انسان را به یاد نقد شمردن دندان های اسب فرانسویس بیکن می اندازد، که به جای باز کردن دهان اسب و شمردن دندان هایش به حرف ارسطو در ۲ هزار سال پیش استناد می شد، حالا این نهاد به جای بررسی آماری ازدواج های دانشجویی و کیفیت زندگی آنان و سپس واگذاری انجام این تحقیق به یک موسسه تحقیقاتی معتبر، از آمار اعلامی ثبت احوال به موفقیت ازدواج های دانشجویی پی برده است!

پیشنهاد غیر مستقیم لنگرانی به رئیسی برای وزارت بهداشت، در نامه بسیج دانشجویی دانشگاه شیراز به رئیس جمهور منتخب

به گزارش مفدا، این نامه سرگشاده که توسط بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی شیراز و با همکاری ۴۱ دانشگاه علوم پزشکی کشور صادر شده، به موضوع انتخاب وزیر آینده بهداشت، درمان و آموزش پزشکی کشور پرداخته است و در آن حجت الاسلام والمسلمین سید ابراهیم رئیسی، رئیس جمهور منتخب جمهوری اسلامی ایران را مورد خطاب قرار داده است. بسیج دانشجویی در این نامه به نکاتی اشاره داشته است از جمله اینکه، "وزیر بهداشت نباید دارای هیچ گونه تعارض منافع و مشارکت در بخش خصوصی باشد."، "وزیر بهداشت باید دارای سواد، توان و سابقه مدیریتی باشد"، "دارای برنامه ای دقیق و اولویت بندی صحیحی باشد؛ چراکه در گام دوم انقلاب دیگر جای آزمون و خطا نیست" نکات و مواردی که تنظیم کنندگان این نامه مدنظر داشته اند، علاوه بر آنکه تعریضی به دو وزیر بهداشت سابق و فعلی داشته، نکات و برخی ویژگی هایی را که برای وزیر بهداشت آینده مطرح کرده، بیشتر نام وزیر بهداشت احمدی نژاد و رئیس اسبق دانشگاه علوم پزشکی شیراز، دکتر کامران باقری لنگرانی را به ذهن متبادر می کند!

شعر

در این جا چار زندان است
به هر زندان دو چندان نقب، در هر نقب چندین حجره،
در هر حجره چندین مرد در زنجیر ...
از این زنجیر یان یک تن، زنش را در تب تاریک بهتانی به
ضرب دشنه ئی کشته است.
از این مردان، یکی، در ظهر تابستان سوزان، نان فرزندان
خود را، بر سر برزن، به خون نان فروش
سخت دندان گرد آغشته است.
از اینان، چند کس، در خلوت یک روز باران ریز، بر راه
ریا خواری نشسته اند
کسانی، در سکوت کوچه، از دیوار کوتاهی به روی بام
جسته اند
کسانی، نیم شب در گورهای تازه، دندان طلای مردگان را
می شکسته اند.
من اما هیچ کس را در شبی تاریک و توفانی نکشته ام
من اما راه بر مرد ریا خواری نیسته ام
من اما نیمه های شب ز بامی بر سر بامی نجسته ام
در این جا چار زندان است
به هر زندان دو چندان نقب و در هر نقب چندین حجره،
در هر حجره چندین مرد در زنجیر
در این زنجیر یان هستند مردانی که مردار زنان را دوست
می دارند.
در این زنجیر یان هستند مردانی که در رویای شان هر
شب زنی در وحشت مرگ از جگر بر می کشد فریاد.
من اما در زنان چیز می یابم - گر آن همزاد را روزی
نیابم
ناگهان، خاموش -

من اما در دل کهسار رویاهای خود، جز انعکاس سرد
آهنگ

صبور این علف های بیابانی که می
رویند و می پوسند و می خشکند و
می ریزند، با چیزی ندارم گوش.

مرا گر خود نبود این بند، شاید بامدادی همچو یادی دور
و لغزان می گذشتم از تراز خاک سرد پست ...

جرم این است!

جرم این است!

احمد شاملو

شناسنامه هفته نامه:

هفته نامه فرهنگی،
اجتماعی، صنفی،
سیاسی، ادبی، هنری،
اقتصادی، علمی،

مذهبی، ورزشی

شماره مجوز:

۹۹۰۳۲۶۰۱

صاحب امتیاز و مدیر مسئول:

علی احمدی زاده

(دانشجوی پزشکی)

سردبیر: شیمابه داروندی

(دانشجوی دندان پزشکی)

ویراستار: زهرانقی بیرانوند

(دانشجوی دندان پزشکی)

و صفحه آرا:

سید محمد علی بلادی

تجربیات و آراهای دانشجویی

پرینت، کپی و
چاپ کتب و جزوات
دانشجویی با
قیمت مناسب

نشانی: چهار
راه اسفند، خیابان
اسفند شمالی

راه ارتباطی برای نظرات
و انتقادات شما نسبت به

نشریه هور:

Hoormag.ajums
@gmail.com

شماره تلفن:

۰۹۱۶۸۷۸۳۴۸۰